

הַלְכוֹת שַׁבַּת הַיּוֹמִי

זכור את יום השבת לקדשו - זכרהו מאחד בשבת!

מבין "הלכות שבת היומיות" - ללימוד כל שולחן ערוך "הלכות שבת" במעגל כל ימות השנה - עמוד אחד לכל יום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שו"ע אורח חיים מחבר עם רמ"א"

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני הפלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. ונהנינו עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתתים יאהדונה"י על ידי הנצלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

הלכות שבת היומיות. גליון קז [107] – ליום יח טבת

סדר הלימוד ליום יח טבת – המשך סימן רפב – קריאת התורה והמפטיר בשבת

ד. נוהגים לקרות שבעה ולגמור עמהם הפרשה ואומר קדיש וחזר וקורא עם המפטיר מה שקרא השביעי. הגה: וכן נוהגים ביום טוב שאין מפטיר ממנין הקרואים אבל בחול שאסור להוסיף על מנין הקרואים השלישי הוא מפטיר וביום שמוציאין ב' ספרים או ג' המפטיר קורא באחרונה וקטן יכול לקרות בפרשת המוספין או בד' פרשיות שמוסיפין באדר וכן נוהגים (ר"ן ומרדכי פרק כ' דמגילה) אף על פי שיש חולקים ואומרים קדיש קודם שעולה המפטיר ואין חילוק בזה בין הוסיפו על מנין הקרואים או לא ובין מוציאין ספר תורה אחד או שנים (כית יוסף בקס הר"ר יסעיה והרא"ש ורבינו ירוחם):

ה. אם לא נמצא מי שידע להפטיר אלא אחד מאותם שעלו לקרות בתורה וכבר אמר שליח ציבור קדיש אחר קריאת הפרשה זה שרוצה להפטיר צריך לחזור ולקרות ויברך על קריאתו תחלה וסוף. הגה: אבל אם לא אמר קדיש יפטיר מי שעלה לשביעי אם יודע ואם יש אחרים שידעו להפטיר לא יפטיר מי שעלה כבר (אור זרוע):

ספר השבת בישראל כהלכתה – פרק י"ב

ליקוטי דינים. כללים בדיני מוקצה. כלי שמלאכתו להיתר. ודיני בסיס. מהפוסקים

לטלטלה דהא עכ"פ דעתו היה שיהיה מונח המוקצה בתיבה, ח"א (משנה ברורה ס"ק ח"י).
ועפ"ז יוצא דמפה שעל השלחן שעליה נותנין הנרות [אע"ג דלא נתנו חלות על השלחן לפני ביה"ש] לא נעשו בסיס לדבר האסור דא"צ שתהא המנורה דוקא על המפה אלא על השלחן ואינו מעמידה על המפה אלא מפני שא"א לו לפנות מקום להמנורה בגוף השלחן עצמו או מפני שאינו חושש לפנות לה מקום, ולפיכך לא נעשית המפה בסיס להמנורה שעליה שתאסר בטלטול (מגן אברהם, הגר"ז, בית מאיר, מו"ק), ואע"ג דיש מחמירין (עיין היטב שעה"צ ש"ט כ"ד) מכל מקום במקום הצורך יכולין להקל (משנה ברורה ח"י, וביאורו בשעה"צ שם).

ד) אם הניחם בכוונה בחול ולא היה דעתו בפירוש שישארו בשבת ושכחם מקרי שוכח (משנה ברורה ח"י בשם כתבי מהרא"י). ולדעת הב"י אפי' הניחם בעיין שם כל שלא היה דעתו בפירוש שישארו שם בכניסת שבת ובביה"ש שכתב לסלקו ג"ז הוא בכלל שכתב (משנה ברורה שם).

ה) ולא מקרי בסיס אא"כ הניח עליו המוקצה בשביל שיתיישב עליו בטוב, אבל מה שמניחין בדרך אקראי כמו שרגילין להשיב בתיבה חפצים אלו על אלו מפני שאין לו ריוח לפנות לכל חפץ מקום בשולי התיבה כה"ג לא חשיב מניח אלא שוכח ומותר לטלטל חפץ המותר אחר שניערו המוקצה מעליו, ומכל מקום, התיבה גופא לכו"ע הוי בסיס לדבר האסור אם המוקצה חשוב יותר ואסור

הנה מובא כאן ספר שו"ע הלכות שבת מחולק לכל ימות השנה, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" במעגל השנה, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת **היובא רמיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אחת בשנה.** (ספר חסידים)

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בכל ימות השנה. [גליון 107]